

Povídání a malování ateistovo věci křesťanských se týkající. Část 8.

Posledně jsem vám slíbil návštěvu u sv. Jiljí. Svatý Jiljí byl jedním z nejoblíbenějších středověkých světců a má také v Praze dedikován kostel na Starém městě nedaleko Betlémské kaple. Narodil se pravděpodobně v roce 640 a to v Athénách. Poslechneme-li si jeho vyprávění, dozvíme se toto: „Ano, pocházím z Řecka. Moje rodina byla velmi bohatá, ale já jsem jí byl takovým nepovedeným synem. Hromadění majetku pro majetek mne nebavilo, byl jsem přesvědčený, že existují významnější hodnoty než ty hmotné. Když rodiče zemřeli a já všechnen majetek zdědil, uvědomil jsem si, že na tom vlastně žádnou zásluhu nemám, a všechno jsem to rozdál chudým. Utekl jsem před jejich vděčností a vydal jsem se bez pevného cíle do světa. Osud či Bůh mě dovedli až do Arles v Gallii, pozdější Provincii či Francii. V Arles se mi pod vedením biskupa Cesaria dostal solidního duchovního vzdělání, a já pokračoval dál k řece Garda. Tam jsem narazil na poustevníka Vardena, který mne naučil mnoho věcí, hlavně jak přežít v divočině a v odloučení od lidí a lidských pokušení. Za nějaký čas jsem si to chtěl sám vyzkoušet a šel jsem tedy dále do tehdejšího pralesa, až jsem si našel vhodnou jeskyni s pramenem. A tam jsem přežíval na modlitbách a živil se tím, co les dal, a mlékem ochočené laně. Jenže jak se svět stával menším a lidé pronikali dále do lesů, připletlo se to moje poustevnické místo do cesty visigotskému králi Flaviu Wambovi, který se tu bavil lovem. Vystřelil i na moji laň, ale trefil mne. A proto tu teď tak nemohoucně sedím a pomalu se léčím. Ale králi jsem to odpustil, jednak to asi byla Boží vůle a jednak jsem viděl, že ho to hrozně mrzí a snaží se mi všelijak pomoci.“

K tomu zbývá dodat, že Jiljí, latinsky či italsky Aegidius, francouzsky Gilles, se s králem spřátelil, a ten pak nedaleko vystavěl klášter s benediktinskými pravidly a z Jiljího se tam stal opat. Jak bylo záměrem i zvykem, z kláštera se stalo centrum vzdělanosti a osvěty pro celý kraj. Kolem kláštera vyrostlo město St. Gilles a v dodnes existujícím klášteře jsou uloženy Jiljího ostatky. Ten zemřel někdy kolem roku 710. Asi nepřekvapí, že je mu svěřen patronát nad kolonisty, ale asi překvapí, že je vzýván jako přímluvce proti neplodnosti. Laň a šíp jsou jeho atributy, takže s nimi by si ho už nikdo neměl splést se sv. Havlem. Klášter St. Gilles je od roku 1998 zapsán na seznamu UNESCO.

